

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Nucleus Practici Tractatus, De Legibus

Marchius, Ewald

Coloniæ Agrippinæ, 1660 [erschienen] 1661

Cap. XXXVII. De Privilegio, quid sit & quomodo dividatur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42256

videbantur, ea ex aliis in hoc Nucleo, iam ante adductis facile intelligi & enodari possint. Unde loco huius Materiam, magis practicam de Privilegiis & Rescriptis explicabo.

C A P U T XXXVII.

DE PRIVILEGIO.

Quid sit; & quomodo diuidatur?

Privilegium, à privatâ, LEGE dictum, duo includit & significat scilicet Jusipsum, seu gratiam concessam Priuilegiario, & mandatum ipsum, seu Instrumentum, quo Princeps Alicui concedit singularem gratiam. unde hic agimus de Priuilegio, ratione Juris & Gratiaë. quia est veluti substantia Privilegii & de toto Priuilegio. quatenus est LEX quaedam Humana, quæ constituitur in genere signi.

Definitur Privilegium, quod sit Privata LEX, aliquid speciale concedens. Dicitur LEX Privata, ut distinguatur à cæteris LEGIBUS: nam aliæ concedunt Jus commune, hæc vero Privatum: quia Communitati, aut Privatæ Personæ, Jus concedit, præter commune. Cap. Abbate, de verb. Signif. & Cap. Privilegium: ideo de ratione

eius est, ut concedat aliquid speciale, quia alias esset inutile.

Scriptura, non est de eius substantia necessaria. Ita Nauarrus, Felinus Sylvester, & Alii. Quod intellige de foro conscientiae, non autem semper in foro Iudiciali, ubi Ius Positivum probationem exigit. Ita Ludovicus Gome. in Reg. cancell.

Omissis Privilegiis Diuinis, de quibus hic non agimus, Diuiditur Privilegium Humanum, in Reale, & Personale. *Reale dicitur quod conceditur directè, alicui rei, muneris, vel conditioni, distincta à Persona.* quia utilitas eius maxime versatur circa res, ut praedia, domos, merces, officium, & alias res similes, per quas redundat utilitas in Personam habentem talem rem, dignitatem, aut existentem in tali loco. **PERSONALE** vero dicitur, quod immediate fertur in Personam ratione sui.

Præterea dividitur Privilegium, in Perpetuum, & Temporale. *Perpetuum est, quod adheret rei, de se perpetua, vel sine limitatione temporis conceditur, duratque, quamdiu non revocatur.* Temporale vero tempore lapsa finitur.

Aliud etiam est Privilegium, quod datur propter privatam alicuius bonum, alium

propter commune, aliud favorabile, & pro foro externo, aliud pro interno, de quibus late tractat Suarez li. 8. de LEGIB VS. cap. 6.

CAPUT XXXVIII.

Qui & quales possint Privilegia concedere? Quis eius sint capaces, & quid, si proprio moru datum.

OMnis, qui Legem condere potest, etiam Privilegia concedere potest. Ita S. Antoninus, Silvester, Hostiensis, & alii. è contra, qui Legem condere non potest, nec Privilegia dare potest.

Hinc, Papa maxime potest concedere Privilegia, in causa Spirituali, propter supremum eius Imperium. Ita Innocentius. In materia tamen temporali, non ita potest. Papa, directe Privilegia concedere, nisi in propriis terris Ecclesiæ, ubi est Dominus temporalis. Suarez loco cit. num. 7.

Secundo. Possunt Episcopi, & omnes Superiores Prælati Ecclesiæ respective, sive cum proportione, Privilegia concedere, quatenus possunt constitutiones facere, non tamen, quo ad, vel contra Jus commune, vel Pontificium, vel latum à Superiore. Ita Hostiensis, Angelus, Tabiena, & Alii.

Tertio. Possunt Privilegia concedere,

N. 2.

Impe-